

Zprávy a oznámení

Změna v konání bohoslužeb

Po návratu k normálnímu středoevropskému času budou bohoslužby v městském kostele v úterý a ve středu slouženy již od 17,00 hodin. Začátek středních biblických hodin a modlitebních setkání se tedy posouvá na 18. hodinu. Mše sv. v pátek a v sobotu budou i nadále začínat v 18,00 hodin.

Bohoslužby 1., 2. a 3. listopadu

1. 11. o slavnosti Všech svatých budou slouženy mše sv. od 16,00 hodin ve TřebSKU a od 18,00 hodin ve Starém Rožmitále. Po nich budou následovat pobožnosti na hřbitově. V den Památky všech věrných zemřelých bude od 16,00 hodin sloužena mše sv. ve Hvožďanech, před ní bude příležitost k přijetí sv. smřeni a po ní se uskuteční vzpomínka na hřbitově. Od 18,00 hodin pak bude sloužena mše sv. v městském kostele v Rožmitále. Ve čtvrtek 3. 11. bude ranní mše sv. v městském kostele v Rožmitále výjimečně začínat již v 8,00 hodin ráno. V 17,00 hodin bude také sloužena mše sv. ve Voltuši.

Příprava na biřmování

V pátek 11. 11. od 19,00 hod. na faře ve Starém Rožmitále začíná, dá-li Pán, příprava na biřmování, které plánujeme na červen 2012. Přihlášky mohou podávat zájemci pokřtěni v římskokatolické církvi starší 15 let ještě do soboty 5.11. Prosíme všechny farníky o modlitbu za budoucí biřmovance.

Odpoledne s Jakubem Janem Rybou

V neděli 13. 11. pořádá Česká křesťanská akademie v Rožmitále pod Třemšínem a ve Hvožďanech Odpoledne s Jakubem Janem Rybou. Komentovaná prohlídka expozice Jakuba Jana Ryby v Podbrdském muzeu v Rožmitále začíná v 15,30 hodin. Všechny zájemce slovem provede a se zajímavými a často i překvapivými informacemi o J. J. Rybovi seznámí Mgr. Ivana Hoyerová.

Úklid listí

Na rozdíl od minulých let, kdy se největší část spadaného listí podařilo shrabat již před Dušičkami, je letos v areálu farního kostela začátkem listopadu ještě většina listí na stromech. Jakmile spadne, bude ho třeba shrabat a dopravit k silnici, odkud ho budou zaměstnanci Technických služeb odvázet. Prosím tedy všechny ochotné farníky a farnice, aby podle klimatických podmínek, dle svých možností a po domluvě mezi sebou pomohli v co největším počtu.

Úmysly mší svatých od 31. října do 13. listopadu 2011

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.30 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, 17.00, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 31.10.	mše sv. není	Po 7.11.	mše sv. není
Út 1.11. R 18,00!	Za † z rodů Králů, Poláků, Romů a d. v o.	Út 8.11. M	volná intence
St 2.11. M 18,00!	Za všechny věrné zemřelé	St 9.11. M	Za Marii a Františka Irovy, za Jarmilu a Františka Liškovy a jejich rodiče
Čt 3.11. m 8,00!	Za Ludvíka Brožka, Karla Vránu a d. v o.	Čt 10.11. m	volná intence
Pá 4.11. M	Za Františka Kulovaného, manželku a dceru Marii	Pá 11.11. M	Za Evu a Františka Hořejší, dceru Evu, syna Jiřího a vnuka Rudolfa Jarolíma
So 5.11. M	Za Mírumila Pechara, rodiče z obojí strany, vnuka Míšu a d. v o.	So 12.11. M	Za Růženu Staňkovou, manžela Josefa a jejich syny. Za Janu Blažkovou, Jiřího Blažka, rodiče, bratra a d. v o.
Ne 6.11. R	Za † Štefana Fila a Antona Marčíšovského	Ne 13.11. R	Za farníky

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 9.11.2011. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 19 Ročník VIII

30. října 2011

Duchovní slovo Prostor k mlčení

Milé čtenářky a milí čtenáři Farního zpravodaje, někteří z Vás možná vědí, že jsem byl letos na jaře z laskavosti přátel v Anglii. Při jedné ze svých procházek Londýnem jsem navštívil Westminsterké opatství. Je to chrám ve stavebním tvaru katedrály, postavený převážně v gotickém slohu, nacházející se v londýnském obvodu Westminster, nedaleko od Westminsterkého paláce. Je tradičním místem korunovace a místem posledního odpočinku anglických panovníků. Procházel jsem tímto nádherným, ale hlučným chrámem plným turistů a zatoužil jsem po tichu s Pánem. A ejhle: narazil jsem na uzavřenou gotickou kapli s názvem „Kaple víry“. U vchodu byl nápis: „Vstup pouze pro Ty, kdo se chtějí modlit. Dodržujte ticho!“ I vstoupil jsem a začal jsem se v tom prostém, ale tichém prostoru naplněném Boží láskou skutečně modlit a zažil jsem tam Hospodinovo oslovení... Po zhruba dvaceti minutách intenzivní modlitby vstoupil dovnitř anglický pár tak ve stěžení věku. Byli zticha, ale vyrušili mne. Evidentně se nemodlili, sedli si a začali okukovat prosté zařízení kaple. Vtom vstoupil katedrální zřízenec a nekompromisně pravil: „Jděte ven! Vy se tu nemodlíte!“ Myslil jsem, že mluví i ke mně, tak jsem se ozval: „Já se tu modlím!“ A on odpověděl: „Já vím, já nemluví k Vám, ale k těm dvěma. Ti se nemodlí. Vy tu zůstaňte. Modlete se dál a až budete odcházet, zavřete za sebou dveře.“ Milí dva turisté museli odejít a já jsem si připadal jako ve zjevení. A říkal jsem si: „Jestlipak by se něco takového stalo například u Svatého Víta...“. Je vůbec u nás někdo, kdo by takhle odpovědně střežil ticho, aby se mohli lidé nerušeně modlit? Oceňujeme u nás doma takto hluboce ticho?...

Vážené čtenářky a vážení čtenáři, čas Vzpomínky na všechny věrné zemřelé je především čas modlitby za ty, kdo nás přešli na věčnost. V kostelích a na hřbitovech je znovu odevzdáváme do rukou Milosrdného... Tento čas je ale z jiného pohledu i časem ticha tváří v tvář tajemství věčnosti... Ticha pro zamyšlení, ticha pro modlitbu, ticha pro sebe, ticha pro Boha. Ticha v sobě.

Zkusme tedy při bohoslužbách i soukromých vzpomínkách tohoto času v atmosféře, která je tak často plná hluku, vytvořit prostor pro ticho sobě samému, ale taky umožňovat, aby onen prostor měli i druzí... Věřím, že pak budeme blíž nejen našim zesnulým, ale i Bohu...

P. Jan Kuník

Slavnost Všech svatých (1. 11.) a Vzpomínka na všechny věrné zemřelé (2. 11.)

Stránky www.katolik.cz Nabízí bližší vysvětlení obou svátků:

Křesťanské Krédo – vyznání víry v Boha – vrcholí vyznáním víry ve vzkříšení mrtvých a ve věčný život. Křesťané věří, že tak jako Kristus vstal z mrtvých a žije bez časoprostorového omezení navěky, tak také spravedliví po své smrti budou žít navěky. Víra ve vzkříšení z mrtvých je podstatným prvkem křesťanské víry už od jejich počátku.

Slavnost Všech svatých vychází z historické události zasvěcení římského Pantheonu (původně pohanského chrámu všech olympských bohů) Panně Marii a všem svatým mučedníkům 13. května 609. Avšak na křesťanském Východě se slavil společný svátek všech mučedníků již od 4. století. Od 8. století se v Irsku a v Anglii, u Keltů a Franků začal slavít svátek Všech svatých (nejen mučedníků) 1. listopadu. Toto datum se ustálilo snad proto, že u Keltů začínal v tento den nový rok. Slavení svátku Všech svatých se brzy rozšířilo a v Římě se slaví pravidelně od 9. století. Jde o společnou slavnost lidí, kteří již vstoupili do „nebe“, to znamená do stavu svrchovaného a konečného štěstí ve společenství s Bohem a se všemi, kteří jsou spojeni s Kristem. On svou smrtí a zmrtvýchstáním nebe „otevřel“. Toto tajemství společenství se samotným Bohem překonává jakékoliv chápání a jakoukoliv představivost. Bible o tom mluví obrazně: život, světlo, pokoj, svatební hostina, víno, království, otcův dům, nebeský Jeruzalém, ráj: „Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslel, to všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují.“ (1Kor 2,9)

Památka všech zemřelých, lidově označovaná „**Dušičky**“, je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do této skutečnosti a jsou ve fázi „očišťování“. Církev – s odvoláním na některé biblické texty – nazývá toto konečné očišťování „očistcem“. Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše. Po stanovení slavnosti Všech svatých na 1. listopad se začíná Vzpomínka na všechny zemřelé slavít v následující den. Její veřejné slavení se objevuje po roce 998 ve francouzském benediktinském klášteře v Cluny. Od 11. do 13. století se památka rozšířila do dalších zemí a od 14. století zdomácněla v Římě. Od roku 1915, kdy v první světové válce zahynulo veliké množství lidí, mohou kněží celebrovat toho dne tři mše.

V tyto dny lidé častěji než jindy navštěvují hřbitovy a hroby svých zemřelých, zdobí je květy, věnci a svícemi, které jsou symbolem života, a modlí se za mrtvé. V minulosti se v některých vsích na českém a moravském venkově peklo zvláštní pečivo zvané „dušičky“, jímž se obdarovávali pocestní, žebráci u kostela a chudí lidé.

Stránky www.katolik.cz informují i o následujícím tématu:

Odpustky pro zesnulé

Plnomocné odpustky pro duše zemřelých, které potřebují očistění, můžeme získat prvních osm listopadových dnů. Podmínkou jsou známé úkony:

- přijetí svátosti smíření
- Eucharistie
- modlitba na úmysl Svatého otce (*Otče náš* a *Zdrávas* či jiná modlitba)

Dále je třeba se na hřbitově pomodlit za zemřelé (stačí v nitru).

Od poledne 1. 11. do půlnoci 2. 11. je možné tyto odpustky pro duše v očistci získat návštěvou kostela spojenou s Modlitbou Páně a Vyznáním víry. Předpokladem je, že pokřtěný katolík, který je ve stavu milosti aspoň po předepsaných úkonech, má úmysl odpustek získat a nemá sebemenší zálibení v hříchu. Zmiňovanou svátostnou zpověď stačí přijmout v několikadenním rozmezí. Na

jejím základě lze získat více odpustků, avšak pro každý odpustek zvlášť je nutné přijmout Svátost oltářní a pomodlit se předepsanou modlitbu. Za jeden každý den se získá vždy jen jeden plnomocný odpustek. Při obtížích mohou předepsané skutky zaměnit zpovědníci za jiné anebo se bude jednat o odpustek částečný. Navíc lze pro zesnulé získat částečné odpustky kterýkoliv jiný den za podmínek, které platí pro listopadový oktáv (zpověď, eucharistie, modlitba za papeže a zemřelé), a také zbožnou invokací *Odpočinutí věčné dej zemřelým, ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočinou v pokoji. Amen.* Dále lze tyto odpustky získat i recitací ranních chval či nešpor officia za zesnulé. (Denní modlitba církve, str. 1785nn nebo 1628nn)

Poznámka redaktora: Slovo odpustek je staročeský překlad originálního latinského slova **indulgentia**, což současnou češtinou, myslím, nejlépe přeložíme jako **shovívavost**. Daleko lépe, než už dnes téměř hanlivé slovo odpustek, vyjadřuje obsah mínění církve o uvedeném tématu. Prostě jako pokřtění v Krista máme šanci vyprosit za podmínek stanovených církví dle tradice tak, aby otevřely naše srdce, duším v očistci projevy zvláštní Boží shovívavosti...

Vybral, opatřil poznámkou a redakčně upravil P. Jan Kuník

4. 11. slavíme svátek Svatého Karla Boromejského

Budoucí světec žil v 16. století. Byl synem hraběte Gilberta Borromeo a už v jedenácti letech se stal opatem blízkého kláštera. Příjmy, které jako opat dostával, rozdával z větší části chudým. Ve čtrnácti letech začal studium, kterému se věnoval s takovým úsilím, že býval tělesně zcela vyčerpán a musel ho vícekrát přerušit.

„Karel udělá velké věci a jednou bude zářit v církvi jako hvězda!“ Tato slova zvolal r. 1559 profesor univerzity v Padově, když Karel Boromejský složil ve svých teprve 21 letech doktorát s nejvyšším vyznamenáním. Jeho předpověď se splnila dříve, než mohl kdo očekávat. Nový papež, Karlův strýc, si ho oblíbil a učinil ho nejdřív svým tajným sekretářem a později kardinálem-jáhнем. Karel si však plnil všechny nové povinnosti se skromností.

Ve 25 letech přijal kněžské svěcení a později byl ustanoven arcibiskupem a kardinálem v Miláně. V tomto městě byly kostely úplně zpustlé, lidé bez víry a bez mravů, mnozí propadli nejrůznějším bludným učení. Ačkoli mu závistivci a nepřátelé v jeho práci neustále bránili a dokonce zažil několik pokusů o atentát, neklesal na mysl a nakonec si získal srdce lidí. Hlavně mu prostí lidé nikdy nezapomněli, že při strašné morové epidemii r. 1576 se po měsíce staral o nemocné a umírající a obstarával všemi možnými cestami jídlo, oblečení i léky. Sám téměř nejedl.

Na slavném tridentském koncilu to byl Karel Boromejský, který rozhodujícím způsobem dosáhl obnovení rozhovorů, spoluurčoval průběh a zajistil úspěšné zakončení reformního koncilu. Vyčerpán a poznamenán nemocí podlehl 3. listopadu 1584 těžkému záchvatu horečky, který jeho vyzáblé tělo už nedokázalo zvládnout.

Je patronem duchovních správců, biskupů, duchovních vůdců, katechetů, kolice, seminářů, Boromejek, proti moru, vředům, zažívacím potížím a žaludečním chorobám; jablečných sadů, výrobců škrubu.

Jeho atributy jsou monstrance, kříž nebo lebka v ruce, biskupský oděv, velký zahnutý nos, někdy má provaz kolem krku na znamení kajčnosti, někdy je v kardinálském oděvu a bos, na obrazech často ošetřuje nemocné morem.

Dokážeme i my nehlédět na sebe a naplno se dát službě církvi, službě potřebným?